

Dindar - Muhafazakâr Gruplar LGBT ya da Feminist Hareketlerden Ne Öğrenebilir?

Mücahit GÜLTEKİN

<http://www.islamianaliz.com/yazi/dindar-muhafazakar-gruplar-lgbt-ya-da-feminist-hareketlerden-ne-ogrenebilir-3683#sthash.7vQmfvCM.rbKbfTSA.dpbs>

LGBT dernekler her yıl 28 Haziran tarihinde dünyanın pek çok yerinde (en son Antarktika'da(1) "Onur" yürüyüşü adını verdikleri bir yürüyüş gerçekleştiriyor. 23-29 Haziran tarihleri Türkiye'de de "onur" haftası olarak farklı etkinliklerle kutlanıyor ve 28 Haziran'da bir de yürüyüş yapılıyor.

Yürüyüş için 28 Haziran'ın tercih edilmesinin bir anlamı var. 1969 yılının 28 Haziran'ında Amerika'da Stonewall Bar'a takılan eşcinsellerle polis arasında bir çatışma çıkıyor, eşcinseller polis baskısına isyan ediyor. Stonewall Bar'da başlayan bu isyan günü LGBT hareketlerin "uluslararası" günü ilan ediliyor. Yani seçilen tarihin Türkiye'yle doğrudan bir ilgisi yok.

Ne var ki Türkiye'de 2015 yılında yapılan LGBT yürüyüşü Ramazan ayına denk geldi. Bazı İslami STK'lar buna tepki gösterdi. Ama LGBT dernekler yine de yürüyüşünü gerçekleştirdi ve "**Şabanla Recebin Aşkına Ramazan Engel Olamaz**" yazan bir de pankart kaldırdılar.

LGBT dernekler, *"Yahu biz önünde sonunda halkı Müslüman olan, Osmanlı'nın yadigârı bir ülkede yaşıyoruz. Adamların dini duyarlılıkları var, onları kıskırtmayalım. Bir kaç hafta sonra yapiverelim."* demediler. Eylemlerini yaptılar ve üstüne üstlük yukarıda gördüğünüz meşhur pankartı da kaldırdılar.

İslami Çevreler Niçin Kaale Alınmıyor?

Kaldırdılar, çünkü Türkiye'deki İslami çevrelerden kesinlikle çekinmiyorlar. Onların ipe sapa gelmez, dünyanın en uçuk-kaçık tartışmalarıyla birbirlerini barbarlaştırdıklarını biliyorlar. **Yukarıdaki pankartı kaldırdıkları sırada, İslami çevrelerin, özellikle kanaat önderlerinin, aydın ve âlimlerinin "Kur'ancılık - hadisçilik", "Evrenselcilik - Tarihselcilik" gibi tartışmaların içine gömülüp birbirlerini yemekle meşgul olduklarını biliyorlar.** İslami çevrelerin iflah olmaz bir **bölünmüşlük bataklığına** saplandıklarını biliyorlar. İslami çevrelerin **"tarih dışı" bir dünyada** yaşamlarını sürdürdüklerini biliyorlar. İslami çevrelerin birbirlerine güvenmediklerini; rantla, makamla, koltukla girdikleri imtihanı kaybettiklerini biliyorlar. Onları **ne caminin, ne cumanın; ne haccın ne de bayramın bir araya getiremeyeceğini;** kimilerinin altı boş bir gururla, kimilerinin ise aşağılık kompleksiyle damgalandıklarını biliyorlar. 20-30 kişilik minnacık grupların bile dünyanın en tuhaf tartışmaları yüzünden bir kaç yıl içinde bir kaç parçaya daha bölüneceğinden eminler. Dünyanın en uyduruk meseleleri yüzünden birbirlerini tekfir edip durduklarını görüyorlar. O yüzden hesap kitap yaparken bu çevreleri dikkate almaya gerek duymuyorlar.

LGBT/Feminist Hareketlerin "Ümmet" Formasyonu

LGBT hareketler cinsel bir tercihin nasıl bir "dava" haline getirildiğinin, bu davanın nasıl uluslararası evrensel bir misyona dönüştürüldüğünün; onca **dilsel, dinsel, etnik, mezhebi, coğrafi farklılıkların bir kenara bırakılıp** tek bir amaç doğrultusunda nasıl bir araya gelinbildiğinin en ibret verici örneklerinden biridir (Lütfen, internetten onur yürüyüşü yapılan ülkeleri araştırınız. Onlarca ülkede, neredeyse birbirinin aynı görüntülere, kıyafetlere ve sloganlara şahit olacaksınız). **LGBT hareketler aynen bir ümmet gibidir;** gökkuşağı renklerinden oluşan tek bir bayrağın altında toplanabilen, her yıl 28 Haziran'da küresel ölçekte bir araya geldikten sonra bir sonraki yıla kadar teorik, kurumsal, siyasi, ekonomik, hukuki, edebi, sanatsal meselelerini belli bir öncelik sırasında tartışıp yeni stratejik hedefler belirleyen (onur yürüyüşü her yıl belirlenen bir "ana tema" çerçevesinde düzenleniyor), o hedefler doğrultusunda sonuç alıcı kararlar alabilen; dünyanın geri kalanındaki LGBT hareketlere duyarlı, o hareketlerin de sorunlarıyla ve kazanımlarıyla ilgilenen ve zaman zaman bir araya gelip birbirlerini dinleyen bir ümmet(2)... Bazen yaptıkları yürüyüşe "polis müdahalesine" rağmen

yılmayan; yedikleri biber gazı ve jopları mücadelelerinin "haklılığının" bir kanıtı olarak alkışlayan bir ümmet...

Dahası aynı paradigmaya ama farklı önceliklere sahip hareketlerle de (feministler, çevreciler, hayvan hakları örgütleri vs) mümkün olduğunca birlikte hareket etmenin imkânlarını arayan, bulan ve bunu karşılıklı desteğe dönüştürebilen bir ümmet...

Örneğin, LGBT hareketlerin uluslararası organizasyonu olan ve kendi içinde 1200 (bin iki yüz) organizasyon barındıran **ILGA** -International Lesbian and Gay Association- **132 ülkede** faaliyet göstermektedir.

Bir başka çarpıcı/ibret verici örnek, 7 uluslararası örgütün üç transseksüel kişinin Türkiye'de ceza alması sonrası gösterdiği dayanışma ve bu dayanışmanın ne denli hızlı bir şekilde örgütlendiğidir:

26 Ekim 2011 tarihinde Ankara'da üç transseksüel kişi polise direnmek ve polise hakaret suçlarından ceza alıyor. Hükmün açıklanmasından sadece **6 gün sonra, 2 Kasım 2011 tarihinde** aralarında ILGA'nın da bulunduğu 7 uluslararası örgüt Adalet Bakanlığı'na, Cumhurbaşkanı'na, Başbakan'a, İçişleri Bakanı'na, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı'na, TBMM İnsan Hakları İnceleme Komisyonu Başkanı'na mektup gönderip söz konusu kişilere yöneltilen suçlamaların düşürülmesini, polis ve mahkemelere ayrımcı uygulamalar nedeniyle soruşturma açılmasını talep ediyor.(3)

Dindar-Muhafazakâr Çocuklar Kimin Tebliğ Alanı İçinde?

Bazı arkadaşlar yaptığımız sohbetlerde bu hareketlerin dindar muhafazakâr çevrelerin çocuklarını da etki altına aldığını söylüyor, buna ilişkin çeşitli örnekler veriyorlar.

Bu çok doğaldır ve kaçınılmazdır. Çünkü gerek **LGBT hareketlerin, gerekse feminist hareketlerin kendi içlerindeki bazı ihtilafları absorbe edebilme ve asıl hedeflerini gündemden düşürmeme gibi hayati bir kabiliyetleri var.** "Erkek egemen ya da heteroseksist düzen" gibi ortak bir düşmanları var ve bu düşmanla mücadele her zaman gündemlerinin ilk sırasında. Onları birbirlerine bağlayan "**ortak düşmanla mücadele**" aynı zamanda onların entelektüel ve aktivist üretiminin en güçlü motivasyonu.(4)

O yüzden Müslüman coğrafyada tarihin belki de en zor olması gereken mücadelelerinden birini verip, hukuki ve politik sonuçlar alabiliyorlar. Kendi haklarını **İstanbul Sözleşmesi** gibi hukuk hiyerarşisinin en üstünde yer alan bir metnin içine gömüp, **okullarda okutulan kitapları** kendi değer yargılarına göre ayıklayıp, **ETCEP** gibi projelerle Milli Eğitim'e bağlı bütün

okullarda yeni yetişecek nesillerin "cinsiyetçi", "heteroseksist" ve "homofobi" olmaması için gerekli önlemleri alabiliyorlar.(5)

Mevzu bu kadar açık, bu kadar nettir.

İslami Çevrelerin Sızlanmaktan Başka Yapabileceği Bir Şey Var mı?

İslami kesim, her yıl 28 Haziran tarihinde, böylesi bir stratejik amaç birliğine sahip bir organizasyon karşısında **ancak sızlanıp, şikâyetleşebilir; bazen de yüzeysel tepkisellikler üretebilir, o kadar.** Sonra yeniden birbirlerini yemeye, birbirlerini barbarlaştırmaya, birbirlerini tekfir etmeye döneceklerdir. Çünkü bu coğrafyada şu ya da bu gruptan olsun en kolay şey dindar-muhafazakâr kitlenin birbirlerine saldırmasıdır. Bunu da "İslami mücadele" gibi hissettikleri sürece kadınlarını, erkeklerini ve çocuklarını feminist ve LGBT hareketlerin etkilemesi ve biçimlendirmesi kaçınılmazdır.

İslami çevrelerin en önemli sorunu, birlik olamamalarıdır. **Dahası, "birlik" olabileceklerine inanmamalarıdır. Onları ne cami, ne cuma, ne Hacc ne de "Müminler ancak kardeştir." ayeti bir araya getirebilmektedir.** Ne de "onlar birbirlerine karşı merhametli..."dir ayeti birbirlerine karşı saldırgan ve agresif dil kullanmalarının önüne geçebilmektedir. Bizi birbirimize karşı hiç bir şey ama hiç bir şey tutamamaktadır. Birbirlerinin açığını, yetersizliğini, çelişkilerini, zaafalarını ortaya çıkarmakla motive olan, bununla tatmin bulan bir anlayış çizgisinin çocuklarımızı götüreceği menzil, neo-liberal yeni sosyal hareketlerin işaret ettiği menzil olacaktır.

Bütün bunlar içe yönelik eleştirinin, itirazın, muhalefetin olmaması anlamına gelmemektedir. Zaten sorun da bu değildir. Sorun, bu çevrelerin birbirlerini düşmanlaştırması, insandılaştırması, barbarlaştırmasıdır. Birbirleriyle konuşmaması, kavga etmeleridir; laf sokma, reddetme, ötekileştirme, başkalaştırma, haddini bildirme yarışıdır. Anlaşmasalar da nezaketi, edebi-adabı, görüşüp-konuşmayı, onca ortak noktada birlikte hareket etmeyi becerememeleridir. **Birliktelikler yüzeysel ve geçici; ayrılıklar derin ve kalıcıdır. Birbirleriyle uğraşmayı çok ama çok sevmeleridir.** Bu coğrafyada "meşhur" olan âlimlerimizin, akademisyenlerimizin, entelektüellerimizin bir diğer akademisyenimizi, hocamızı, entelektüelimizi karşısına alıp onunla meşhur olması bir tesadüf değildir. Dindar muhafazakâr kitlelerin ne kadar çağdışı olduğunu kanıtlamak için artık "Çağdaş Yaşamı Destekleme" filan gibi isimlerle anılan derneklere ihtiyaç yoktur.

İslami kesim **birlik olmayı, kendi içinde bir barış dili kurmayı, ortak hareket edebilmeyi ve birbirini insanca dinlemeyi** beceremediği sürece hiç bir sorununu çözemeyecek, bırakın dünyanın başka coğrafyalarına uzanmayı, kendi çocuklarına bile laf geçiremeyecektir.

Peki, bunu yapabilir miyiz? Birbirimizi dinlemeyi, anlamayı ve hatta birlik olmayı becerebilir miyiz? Kesinlikle. Sadece bir ön şart var: Buna niyet etmek, buna inanmak, çaba göstermek, bu konuda kararlı davranmak.

Dipnotlar

1) Bakınız: <http://www.sivilsayfalar.org/2018/06/19/pride-dunyada-neler-oluyor/>

2) Örneğin ILGA Europe'un hazırladığı şu belgeyi inceleyebilirsiniz:

https://www.ilgaeurope.org/sites/default/files/Attachments/makeitwork_turkish.pdf

3) Mektubun tam metni için bkz.:

https://www.tgeu.org/sites/default/files/Turkey_LTR_Conviction_10%202011_-Final-Nov_1_TR.pdf

4) Bir tartışma örneği için bkz:

<https://tr.boell.org/tr/2014/06/16/baska-bir-aile-anlayisi-muemkuen-mue>

5) Örneğin bakınız 24. madde:

https://orgm.meb.gov.tr/meb_iys_dosyalar/2015_08/20051746_rehberlik_klavuzu2.pdf?fbclid=IwAR1RTQPrkr_PtOiSIF0gf4wU2_ZbxB8M5kEIj5i2cH2WBwDeHG5WQRObBQ